

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 644

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 decembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		Reglementării europene JAR-21 — Proceduri de certificare pentru aeronave, produse și piese asociate, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 434/1999	
Hotărârea nr. 47 din 21 noiembrie 2000 privind contestarea Hotărârii nr. 35/2000 a Biroului electoral de circumscripție al municipiului București	2-5		14
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		2.108. — Ordin al ministrului culturii privind modificarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.032/1999 pentru înființarea Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice și aprobarea normelor și criteriilor de atestare a experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice	
1.212. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comitetelor de bazin...	6-9		15
1.219. — Hotărâre privind unele măsuri de protecție a intereselor consumatorilor la achiziționarea de piese de schimb auto, altele decât cele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului	10-11	DECIZII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
1.250. — Hotărâre pentru schimbarea administratorului unor imobile, proprietate publică a statului, precum și pentru trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și administrarea Serviciului de Protecție și Pază	12-13	260. — Decizie privind reducerea cu 6 luni a duratei licenței de emisie nr. TV 008 din 14 ianuarie 1993, acordată Societății Comerciale CMC INTERNAȚIONAL IMPEX—S.R.L. pentru postul Tele 7 abc	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		264. — Decizie privind reducerea cu 6 luni a duratei licenței de emisie nr. TV 050 din 20 iulie 1993, acordată Societății Comerciale GHINEA ACTUALITATEA — S.N.C. pentru postul TV BRĂILA—33	
785. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea aplicării unor reglementări europene tehnice care cuprind cerințele tehnice necesare în vederea certificării, în conformitate cu dispozițiile			16

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRĂREA Nr. 47
din 21 noiembrie 2000****privind contestarea Hotărârii nr. 35/2000 a Biroului electoral de circumscripție
al municipiului București**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

La data de 20 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația înregistrată la nr. 564 din 18 noiembrie 2000, formulată de doamna Graziela Bârlă împotriva soluției date prin Hotărârea nr. 35 din 16 noiembrie 2000 de Biroul electoral de circumscripție al municipiului București, de respingere a plângerii adresate cu privire la împiedicarea contestatoarei de a-și desfășura campania electorală în calitate de candidat pentru funcția de Președinte al României.

Contestația formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 416 D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestația se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației se susține că Hotărârea nr. 35 din 16 noiembrie 2000 a Biroului electoral de circumscripție al municipiului București este contrară dispozițiilor art. 16, 30 și 31 din Constituție, precum și celor ale art. 16 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, raportate la art. 7, 10 și 19 din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240 din 9 octombrie 2000. De asemenea, se susține că „derularea campaniei electorale prin mass-media trebuie să se facă cu respectarea principiului egalității de șanse“, că „exercitarea dreptului la antenă, astfel cum este reglementat prin art. 31 din Constituție, în

condiții de deplină egalitate, este o obligație, nu o aptitudine pentru orice serviciu public de radio și televiziune“, precum și că, întrucât „Constituția nu face distincție între serviciile publice sau private, ...rezultă că toate serviciile de radio și televiziune trebuie să respecte principiile constituționale în ce privește exercitarea dreptului“. Contestatoarea subliniază, de asemenea, că folosirea în Constituție a sintagmei „servicii publice“ de radio și televiziune „nu trebuie interpretată în sensul că obligațiile constituționale revin numai instituțiilor publice care prestează serviciul public respectiv, ci ele revin în egală măsură și instituțiilor private care prestează același serviciu“. În contestație se mai arată că prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240/2000 s-a făcut o „diferențiere artificială între obligațiile care reveneau televiziunii publice și celei private“, care a fost însă „reparată prin art. 7“, în temeiul căruia „PRO TV avea obligația să anunțe, prin presă sau prin programele sale, intenția de a atribui timp de antenă candidaților. Însă acești timp trebuia acordați tuturor candidaților și nu unor candidați selectați de postul PRO TV după criteriile aleatorii, în speță, sondajele de opinie publicate în mass-media, a căror autenticitate este discutabilă. În acest mod, în fapt, s-a realizat o manipulare a opiniei publice, o canalizare a atenției acesteia spre candidați mediatizați, prejudiciindu-i pe ceilalți. Acest lucru s-a realizat prin modul de concepere a emisiunii «Eu vreau să fiu președinte», la care au avut acces numai 8 candidați, și nu toți 12, câți au fost validați de Biroul Electoral Central.“ Totodată se arată că televiziunea publică națională „a deturnat litera și spiritul reglementărilor legale“, deoarece: 1) „[...] a stabilit ca ordinea prezentării emisiunilor electorale la TVR să fie cea a înscrierii candidaților la Biroul Electoral Central, deși în conformitate cu art. 10 din Decizia nr. 240/2000 trebuia să se facă în ordinea rezultată în urma tragerii la sorți“; 2) ca urmare a „deciziei TVR întâlnirea candidaților în finala din 23 noiembrie 2000 nu mai are loc, pe motiv că o parte din candidați au semnat deja contracte cu alte posturi de televiziune“; 3) TVR, „deși a primit de la buget banii necesari pentru desfășurarea campaniei în conformitate cu art. 19 alin. 2 din Decizia nr. 240/2000, potrivit cu care durata însumată a emisiunilor electorale nu poate depăși 120 de minute pentru fiecare

candidat, candidații sunt lipsiți de dreptul lor de a folosi aceste minute la care au dreptul pentru data de 23 noiembrie 2000". În sfârșit, se susține că „abuzuri de interpretare și aplicare a normelor electorale a comis și Parlamentul României, care, în ședința Camerelor reunite din 31 octombrie 2000, a stabilit ca în zilele de 20 și 21 noiembrie 2000 să aibă loc întâlniri între candidați, tot după criteriul înscrierii la Biroul Electoral Central". Față de cele arătate se solicită Curții să constate „ilegalitățile comise de TVR și PRO TV, precum și de Parlament", să anuleze Hotărârea nr. 35 din 16 noiembrie 2000 a Biroului electoral de circumscripție al municipiului București și „să oblige posturile de televiziune să reintre în legalitate pe perioada care a mai rămas din actuala campanie electorală".

Dezbaterile pentru soluționarea contestației candidatei Graziela Bârlă au avut loc în ședința din 20 noiembrie 2000 și au continuat în ședința din 21 noiembrie 2000. Dezbaterile din ședința de judecată din 20 noiembrie 2000 au fost consemnate în încheierea întocmită pentru acea ședință.

În perioada de la primirea contestației și până la dezbaterile finale din 21 noiembrie 2000 Curtea Constituțională a solicitat documente și informații atât de la candidat, cât și de la TVR și PRO TV, pentru a elucida toate aspectele privind eventuala împiedicare a candidatului de a-și desfășura campania electorală.

Astfel, la data de 20 noiembrie 2000, în temeiul dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a solicitat președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune informații privind participarea celor 12 candidați pentru funcția de Președinte al României în cadrul programelor difuzate în zilele de 20 și 21 noiembrie 2000, precum și informații referitoare la programarea pentru ziua de 23 noiembrie 2000 a unei emisiuni electorale la care să participe toți cei 12 candidați. La aceeași dată, potrivit aceluiași prevederi legale, au fost solicitate directorului general al PRO TV copii de pe scrisoarea din 2 noiembrie 2000 adresată de candidată postului de televiziune PRO TV, precum și de pe răspunsul din 3 noiembrie 2000 la această scrisoare. De asemenea, în temeiul prevederilor art. 20 alin. 4 teza a doua din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, au fost solicitate contestatoarei, la data de 20 noiembrie 2000, copii de pe înscrisurile din care rezultă că au fost îndeplinite de către aceasta obligațiile financiare implicate de aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240 din 9 octombrie 2000.

CURTEA,

analizând contestația prin raportare la dispozițiile Constituției, ale Legii nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, ale Legii nr. 69/1992 pentru ale-

gerea Președintelui României, ale Legii audiovizualului nr. 48/1992, precum și ale Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240/2000 privind condițiile de prezentare și duratele programelor destinate campaniei electorale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru alegerea Președintelui României, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 17 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația.

Prin contestația adresată Curții Constituționale doamna Graziela Bârlă, candidat independent pentru funcția de Președinte al României, a solicitat anularea Hotărârii nr. 35 din 16 noiembrie 2000 a Biroului electoral de circumscripție al municipiului București, prin care i-a fost respinsă plângerea cu privire la împiedicarea desfășurării campaniei sale electorale, ca urmare a unor măsuri discriminatorii în raport cu alți candidați, promovate de Societatea Română de Televiziune și de postul privat de televiziune PRO TV. Autoarea contestației solicită, de asemenea, obligarea celor două posturi de televiziune de către Curtea Constituțională de a reintra în legalitate pe perioada care a mai rămas din actuala campanie electorală.

Candidata Graziela Bârlă se plânge de faptul că a fost defavorizată de posturile de televiziune PRO TV și TVR prin modul inegal de repartizare a timpilor de antenă la emisiunile electorale. În mod special, se arată în plângere, postul privat de televiziune PRO TV i-a interzis accesul la o anumită emisiune, solicitată cu precădere de contestațoare pentru popularitatea deosebită în rândul telespectatorilor. În acest fel au fost încălcate prevederile art. 16 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și cele ale art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240/2000.

Contestațoarea argumentează că, în conformitate cu art. 7 din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240/2000, postul de televiziune PRO TV avea obligația să acorde tuturor candidaților la funcția de Președinte al României, iar nu numai unor candidați selectați pe criterii aleatorii, timpuri egale de antenă în toate emisiunile electorale prevăzute în grila sa de programe cu acest conținut.

În ceea ce privește măsurile cu caracter discriminatorii promovate de postul public de televiziune TVR contestațoarea aduce drept argumente, mai întâi, faptul că TVR și TVR Internațional au stabilit ca ordinea prezentării în emisiunile electorale să se facă în temeiul unor criterii „valorice", bazate pe informații furnizate de sondaje de opinie, iar ulterior acest post a hotărât, în mod arbitrar, să

anuleze o întâlnire finală a tuturor candidaților, programată pentru data de 24 noiembrie 2000.

Totodată, candidata susține că au fost comise abuzuri de interpretare și aplicare a normelor electorale și de Parlamentul României care, „în ședința Camerelor reunite din 31 octombrie 2000, a stabilit să aibă loc întâlniri între candidați, câte 6 în fiecare emisiune, după criteriul înscrierii acestora la Biroul Electoral Central“.

Examinând aceste susțineri, Curtea Constituțională constată următoarele:

1. Campania electorală și desfășurarea alegerilor pentru funcția de Președinte al României sunt reglementate prin Legea nr. 69/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 16 iulie 1992. Conform art. 15 alin. (1), *„Campania electorală și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României se fac potrivit dispozițiilor legale privind alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu excepțiile prevăzute în prezenta secțiune“*, iar potrivit art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Pentru candidații la alegerea Președintelui României, accesul la serviciile publice de radio și televiziune este egal și gratuit.*

(2) Orarul pentru campania electorală și repartizarea timpilor de antenă pentru accesul egal și gratuit al candidaților la serviciile publice de radio și televiziune se fac, după încheierea perioadei de depunere a candidaturilor, de birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, împreună cu reprezentanții serviciilor publice de radio și televiziune și cu participarea candidaților.“

În temeiul art. 32 alin. (2) din Legea audiovizualului nr. 48/1992 Consiliul Național al Audiovizualului a emis Decizia nr. 240 din 9 octombrie 2000 privind condițiile de prezentare și duratele programelor destinate campaniei electorale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru alegerea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 12 octombrie 2000. Acest act normativ, emis în exercitarea atribuțiilor Consiliului Național al Audiovizualului, concretizează o serie de dispoziții legale cu privire la campania electorală și, în plus, reglementează și modalitățile de acces al candidaților la posturile private de radio și televiziune.

2. La data de 31 octombrie 2000, în temeiul art. 16 alin. (2) din Legea nr. 69/1992, birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului au examinat propunerile Societății Române de Televiziune privind stabilirea orarului pentru desfășurarea campaniei electorale și repartizarea timpilor de antenă pentru alegerea Președintelui României, acceptând prin vot aceste propuneri. În ceea ce privește întâlnirile finale organizate de Societatea Română de Televiziune în zilele de 20 și 21 noiembrie 2000, s-a stabilit ca ordinea de prezentare a candidaților în emisiune să se facă potrivit criteriului înscrierii candidaturilor la Biroul Electoral Central. Totodată, s-a

respins sugestia prelungirii campaniei electorale și în ziua de 24 noiembrie 2000.

3. În ceea ce privește criticile aduse postului public de televiziune TVR Curtea constată că în realitate contestația nu se plânge de modul de repartizare a timpilor de antenă, ci de criteriile în baza cărora au fost repartizați candidații în vederea dezbaterilor la întâlnirile din 20 și 21 noiembrie 2000. Sub acest aspect Curtea reține că, potrivit datelor comunicate de Societatea Română de Televiziune prin telefaxul din 20 noiembrie 2000, fiecărui candidat i-au fost oferite câte 45 de minute pentru participarea la emisiuni de tip „talk-show“, începând cu data de 6 noiembrie 2000, iar ordinea intrării în emisiune s-a făcut prin tragere la sorți. Pentru emisiunile din 20 și 21 noiembrie 2000 repartizarea s-a făcut în baza hotărârii birourilor permanente ale Camerelor Parlamentului, iar criteriul a fost acela al înscrierii candidaților la Biroul Electoral Central, ordinea intrării în emisiune fiind făcută, de asemenea, prin tragere la sorți. Așa fiind, Curtea nu poate reține sub acest aspect nici o împrejurare de natură să afecteze dreptul egal al exprimării opiniilor candidaților la funcția de Președinte al României și nici aspecte care ar pune în discuție echidistanța postului. În ceea ce privește „întâlnirea finală“, la care ar fi urmat să participe toți cei 12 candidați, TVR a avut în vedere inițial o asemenea emisiune, programată la data de 24 noiembrie 2000, dar birourile permanente ale Camerelor Parlamentului au respins această programare, întrucât, potrivit legii, campania electorală se încheie cu 48 de ore înainte de ziua votării. În orice caz solicitarea doamnei Graziela Bârlă, adresată Curții Constituționale, ca această autoritate publică să oblige Societatea Română de Televiziune să organizeze pe data de 23 noiembrie 2000 o întâlnire finală „pentru indiferent câți candidați vor fi prezenți“ excede competenței Curții. De altfel un asemenea demers nu putea fi întreprins, pe de o parte, pentru că unii candidați, la data pronunțării prezentei hotărâri, au deja programate prezențe la alte emisiuni în acea zi, iar pe de altă parte, nici o dispoziție legală nu obligă la organizarea unei asemenea întâlniri finale.

4. În legătură cu criticile adresate de doamna Graziela Bârlă postului privat de televiziune PRO TV Curtea constată că, potrivit art. 7 alin. (1) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240/2000, *„Posturile de radio și de televiziune private care intenționează să difuzeze programe electorale au obligația să comunice acest fapt Consiliului Național al Audiovizualului, printr-o adresă care să respecte modelul prezentat în anexă, înainte de începerea campaniei electorale, și să facă cunoscut public acest lucru prin presă și/sau prin programele lor“*. De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol stabilește că *„Fiecare post va practica pentru toți solicitanții tarife proprii unice pe unitatea de timp de*

emisie, garantându-le condiții egale, potrivit timpilor de antenă alocați”.

Din documentele aflate la dosar rezultă că postul PRO TV a îndeplinit toate aceste cerințe. Astfel postul de televiziune a comunicat în termen legal Consiliului Național al Audiovizualului intenția sa de a difuza emisiuni destinate campaniei pentru alegerile parlamentare și prezidențiale și a făcut publică această intenție prin presă și prin programele sale. Difuzarea emisiunilor a început în prima zi de campanie electorală pentru alegerea Președintelui României, adică la 27 octombrie 2000, conform art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 911 din 10 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 12 octombrie 2000. La aceste emisiuni au avut acces toți candidații care au încheiat contracte până la data menționată. Postul de televiziune PRO TV nu avea obligația legală să adreseze direct fiecărui candidat oferte de servicii. La data de 27 octombrie 2000 aceste servicii au fost contractate de 8 candidați, la nivelul unor tarife proprii unice pe unitatea de timp de emisie. Doamna Graziela Bârlă s-a adresat postului PRO TV la 2 noiembrie 2000, așteptând, așa cum precizează chiar contestațoarea, să expire termenul în care se puteau depune contestații la Curtea Constituțională, ceea ce însă nu este relevant, întrucât, așa cum s-a arătat, campania electorală începuse, în temeiul legii, la 27 octombrie 2000. La data de 7 noiembrie 2000 au avut loc negocieri între postul PRO TV și candidată, prilej cu care i s-au oferit serviciile ce rămăseseră nedistribuite la acea dată. Pentru emisiunea în care contestațoarea a cerut, în mod expres, să fie prezentă solicitarea acesteia era tardivă la data de 7 noiembrie 2000, întrucât toate minutele afectate în continuare până la sfârșitul campaniei erau deja alocate candidaților care se adresaseră postului PRO TV în timp util.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 17 din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de doamna Graziela Bârlă împotriva Hotărârii nr. 35 din 16 noiembrie 2000 a Biroului electoral de circumscripție al municipiului București.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Față de această situație de fapt Curtea Constituțională nu poate constata că doamna Graziela Bârlă ar fi fost împiedicată să își desfășoare campania electorală, în sensul avut în vedere de prevederile art. 17 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și în lumina dispozițiilor cuprinse în art. 31 alin. (5) din Constituție („*Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.*”).

Curtea observă, de asemenea, că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, accesul este gratuit la serviciile publice de radio și televiziune. Posturile private nu au obligația legală să acorde un astfel de acces gratuit la programele lor electorale, ci au doar obligația să practice pentru toți solicitanții tarife proprii unice pe unitatea de minut și, în aceste condiții financiare, să garanteze acestora dreptul egal de exprimare, cu respectarea echidistanței necesare. În acest fel afirmația contestațoarei în legătură cu faptul că în Constituție nu se face distincție sub acest aspect între posturile publice și cele private nu poate fi reținută de Curte. Într-adevăr, textul art. 31 alin. (4) din Constituție („*Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.*”) nu distinge între mijloacele de informare în masă, publice sau private, dar aceasta numai sub aspectul obligației lor de a asigura informarea corectă a opiniei publice, iar nu și sub aspectul gratuității accesului la mijloacele private de informare în masă. În acest fel distincția „*public—privat*” își păstrează semnificația atunci când este vorba de practicarea unor tarife pentru accesul la aceste mijloace de informare.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comitetelor de bazin

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 47 alin. (11) din Legea apelor nr. 107/1996,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a comitetelor de bazin, anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

Romică Tomescu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul funcției publice,

Marian Pârjol,

secretar de stat

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor,

Eliade Corneliu Mihăilescu,

secretar de stat

Ministru de stat, ministrul sănătății,

Hajdú Gábor

București, 29 noiembrie 2000.

Nr. 1.212.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a comitetelor de bazin

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea comitetelor de bazin

Art. 1. — (1) Comitetul de bazin, denumit în continuare *comitet*, este format din 15 membri numiți în condițiile legii.

(2) Comitetul este condus de un președinte și un vicepreședinte, aleși prin vot deschis, cu majoritatea simplă a membrilor comitetului, pentru o perioadă de 4 ani; președintele și vicepreședintele pot fi realeși după expirarea perioadei de 4 ani, dacă îndeplinesc condițiile necesare în vederea menținerii calității de membru al comitetului.

(3) Cu prilejul alegerii în una dintre cele două funcții se alege un membru al comitetului din rândul celor nominalizați, iar în cealaltă, un membru din rândul celor aleși.

(4) Pentru desfășurarea activității curente comitetul are un secretariat tehnic permanent compus din 3–5 persoane, asigurat de Direcția apelor din bazinul hidrografic respectiv, dintre care o persoană cu funcție de conducere din cadrul acesteia, și 2–4 specialiști pe probleme de gospodărire a apelor din bazinul hidrografic respectiv.

(5) Componența numerică și nominală a secretariatului tehnic permanent se aprobă de comitet, la propunerea Direcției apelor din bazinul hidrografic respectiv.

Art. 2. — (1) Comitetul este compus din:

a) 2 reprezentanți ai Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, dintre care unul din structura centrală a acestuia și unul selectat din cadrul agențiilor de protecție a mediului din județele aferente bazinului hidrografic respectiv;

b) un reprezentant al Ministerului Sănătății, nominalizat de ministrul sănătății din rândul specialiștilor direcțiilor de sănătate publică ale județelor cuprinse în bazinul hidrografic respectiv;

c) un prefect nominalizat de ministrul funcției publice din rândul prefectilor județelor din bazinul hidrografic respectiv;

d) 2 reprezentanți ai Companiei Naționale „Apele Române” — S.A., recomandați de conducerea acesteia, din cadrul sucursalei bazinale sau al subunităților acesteia din bazinul hidrografic respectiv;

e) un președinte de consiliu județean, ales de președinții consiliilor județene din bazinul hidrografic respectiv;

f) 3 primari, dintre care 2 primari de municipii și un primar de oraș sau de comună, aleși de primarii localităților din bazinul hidrografic respectiv;

g) 3 reprezentanți ai utilizatorilor de apă din bazinul hidrografic respectiv, persoane juridice, propuși și aleși de comitet, în funcție de cerința de apă și de impactul apelor uzate evacuate asupra resurselor de apă;

h) un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale pentru protecția mediului sau pentru protecția consumatorilor, cu sediul în bazinul hidrografic respectiv, desemnat de acestea;

i) un reprezentant din cadrul oficiilor județene de protecție a consumatorilor din bazinul hidrografic respectiv, recomandat de Oficiul pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Nominalizarea, respectiv alegerea membrilor prevăzuți la alin. (1), se va face în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Calitatea de membru al comitetului încetează în timpul mandatului, la solicitarea scrisă a instituțiilor care au făcut nominalizarea sau recomandarea.

(4) Reprezentanții administrației publice locale aleși în comitet vor funcționa în cadrul acestuia numai pe durata exercitării mandatului funcției pe care o reprezintă.

Art. 3. — Absența unui membru al comitetului de la 3 ședințe consecutive atrage excluderea sa din comitet, urmând ca instituția responsabilă să nominalizeze în termen de 15 zile de la excludere un nou reprezentant.

Art. 4. — (1) În cadrul aceluiași comitet prefectul, președintele consiliului județean și primarii vor proveni, de regulă, din unități teritorial-administrative diferite.

(2) În cazul bazinelor hidrografice cu mai puțin de 5 județe, 2 dintre membrii comitetului menționați la alin. (1) vor putea proveni din același județ.

Art. 5. — (1) Comitetul își desfășoară activitatea prin ședințe de lucru și dezbateri publice.

(2) Anual se desfășoară cel puțin două ședințe de lucru, dar nu mai mult de patru.

(3) Prin *ședință de lucru* se înțelege o ședință cu participarea a cel puțin 10 membri ai comitetului.

(4) Locul de desfășurare a ședințelor de lucru poate fi stabilit la sediul oricărei instituții publice de pe teritoriul bazinului hidrografic respectiv, în spațiul pus la dispoziție în condițiile legii.

(5) În situațiile în care Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului solicită convocarea comitetului, aceasta se realizează în termen de 30 de zile de la primirea solicitării.

(6) Data, locul de desfășurare și ordinea de zi ale ședințelor de lucru și ale dezbaterilor publice sunt anunțate public cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de desfășurarea acestora.

(7) Membrii comitetului sunt convocați individual.

(8) Ședințele de lucru ale comitetului sunt legal constituite dacă se desfășoară în prezența a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor.

(9) Adoptarea deciziilor în cadrul ședințelor comitetului se face cu votul majorității simple a membrilor prezenți. În caz de egalitate votul președintelui este hotărâtor.

(10) Fiecare membru al comitetului are dreptul la un singur vot.

Art. 6. — (1) Procesele-verbale ale fiecărei ședințe de lucru sunt semnate de membrii comitetului și sunt puse la dispoziție persoanelor interesate, pe o perioadă de 30 de zile de la data întocmirii acestora, pentru consultare.

(2) Cererile de modificări în procesele-verbale încheiate la ședința anterioară sunt comunicate cu cel puțin 3 zile înaintea datei desfășurării ședinței.

Art. 7. — (1) Comitetul poate decide constituirea de grupuri de lucru formate din membrii comitetului, care pot fi împuternicite să examineze anumite probleme înainte de a fi supuse discuției acestuia.

(2) Grupurile de lucru aleg din rândul membrilor lor un președinte și raportorii și pot apela la experți pe bază de contract de colaborare.

Art. 8. — (1) Președintele comitetului are următoarele atribuții principale:

a) convoacă, deschide, conduce și suspendă ședințele comitetului;

b) la deschiderea ședințelor verifică dacă sunt prezenți membrii comitetului, astfel încât să se poată adopta decizii;

c) aduce la cunoștință comitetului ordinea de zi și o supune aprobării;

d) supune aprobării comitetului proiectul procesului-verbal al ședinței precedente;

e) asigură buna desfășurare a ședințelor, conduce dezbaterile, dă cuvântul, pune întrebările, supune hotărârii comitetului propunerile sau amendamentele, anunță rezultatele scrutinurilor și asigură buna desfășurare a ședințelor;

f) transmite în scris secretariatului tehnic permanent sarcinile stabilite de comitet, în vederea aducerii acestora la îndeplinire;

g) semnează deciziile comitetului, care urmează să fie comunicate de secretariatul tehnic permanent persoanelor fizice și juridice care răspund de îndeplinirea acestora;

h) dispune măsuri pentru ca toate sarcinile și metodologiile stabilite de comitet să fie adoptate în conformitate cu prevederile legale;

i) dispune măsuri pentru efectuarea bilanțurilor privind starea calității resurselor de apă.

(2) În absența președintelui atribuțiile acestuia sunt preluate de vicepreședinte.

Art. 9. — (1) Secretariatul tehnic permanent este subordonat comitetului și are drept atribuție principală îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților stabilite de comitet privind colectarea, analizarea și raportarea informațiilor necesare în vederea executării atribuțiilor comitetului, precum și transmiterea deciziilor părților interesate.

(2) Personalul secretariatului tehnic permanent este subordonat comitetului numai în ceea ce privește sarcinile stabilite de acesta.

(3) Sediul secretariatului tehnic permanent se stabilește prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

(4) Secretariatul tehnic permanent are următoarele atribuții principale:

a) pune la dispoziție comitetului documentele necesare acestuia, în vederea adoptării deciziilor;

b) participă fără drept de vot la ședințele comitetului;

c) are acces, în numele comitetului, la informațiile și resursele de la orice instituție publică, potrivit prevederilor art. 47 alin. (10) din Legea apelor nr. 107/1996, prin aceasta înțelegându-se că va primi sprijin în legătură cu informațiile, rapoartele și auditerile pe care le consideră necesare, precum și în legătură cu spațiul necesar pentru desfășurarea ședințelor de lucru și a dezbaterilor publice;

d) pregătește corespondența legată de activitatea curentă a comitetului, în conformitate cu deciziile luate de acesta și transmise de președinte;

e) răspunde întrebărilor sau solicitărilor persoanelor interesate, în orice problemă care face obiectul atribuțiilor comitetului, cu excepția celor în legătură cu care comitetul nu a adoptat încă o decizie;

f) asigură pregătirea și organizarea ședințelor de lucru ale comitetului, a dezbaterilor publice, precum și a altor acțiuni inițiate de comitet;

g) asigură întocmirea proceselor-verbale ale fiecărei ședințe de lucru și ale dezbaterilor publice;

h) elaborează proiectele programului de lucru anual și al fondurilor necesare în vederea desfășurării activităților comitetului și le supune aprobării acestuia;

i) răspunde de modul de gestionare a resurselor financiare ale comitetului și a celor alocate activității sale;

j) propune comitetului numirea sau înlocuirea membrilor săi.

Art. 10. — Procesele-verbale ale fiecărei ședințe de lucru vor fi redactate de secretariatul tehnic permanent și vor fi puse la dispoziție, la cerere, persoanelor interesate, în termen de 30 de zile de la data întocmirii acestora.

CAPITOLUL II

Atribuțiile comitetelor

Art. 11. — Comitetele au următoarele atribuții principale:

a) avizează, înaintea manifestării deficitelor de apă, planurile de restricții și de folosire a apelor în perioade deficitare, care sunt elaborate de Compania Națională „Apele Române” — S.A.;

b) avizează readucerea apelor în vechea albie, pentru situații de interes public, conform propunerilor sucursalei Companiei Naționale „Apele Române” — S.A. din bazinul respectiv;

c) avizează schemele-cadru de amenajare și gospodărire a apelor pe bazine sau grupe de bazine hidrografice și programele de dezvoltare a lucrărilor, instalațiilor și amenajărilor de gospodărire a apelor;

d) avizează planurile de prevenire a poluărilor accidentale și de înlăturare a efectelor acestora, elaborate de agenții economici conform actelor normative în vigoare și în funcție de condițiile din bazinul hidrografic respectiv;

e) aprobă schemele locale de amenajare și de gospodărire a apelor, pe care le integrează în schema-cadru, și stabilesc prioritățile tehnice și financiare;

f) aprobă planul de gospodărire integrată a calității și cantității apei din bazinul hidrografic respectiv, propus de Compania Națională „Apele Române” — S.A., prin direcțiile de ape;

g) propun Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului revizuirea normelor și standardelor de gospodărire a apelor, conform standardelor internaționale, și solicită elaborarea de norme de calitate a apelor evacuate, specifice

bazinului hidrografic, care pot fi mai exigente decât cele existente la nivel național;

h) solicită Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului elaborarea de norme speciale pentru evacuarea apelor uzate, dacă acestea sunt necesare pentru respectarea normelor de calitate a apelor;

i) aprobă încadrarea în categorii de calitate a cursurilor de apă din bazinul hidrografic respectiv, pe baza propunerilor Companiei Naționale „Apele Române” — S.A.;

j) recomandă priorități de finanțare și conformare, în scopul realizării programelor de dezvoltare a lucrărilor, instalațiilor și amenajărilor de gospodărire a apelor, și recomandă autorităților administrației publice centrale și locale modul de asigurare a surselor de finanțare;

k) asigură:

(i) informarea publicului privind acțiunile organizate cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestora;

(ii) dezbateri și audieri publice asupra tuturor problemelor propuse spre aprobare;

(iii) accesul publicului la ședințele și documentele lor oficiale;

l) cooperează cu Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice de pe lângă Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, cu Compania Națională „Apele Române” — S.A., cu Comisia guvernamentală de apărare împotriva dezastrelor și cu alte organisme similare, după caz, cu privire la planurile și regulamentele de apărare împotriva inundațiilor;

m) au acces la informațiile și resursele oricărei instituții publice, conform legii, prin aceasta înțelegându-se că vor primi sprijin în legătură cu informațiile, rapoartele și audierile pe care le consideră necesare, precum și în legătură cu spațiul necesar în vederea desfășurării ședințelor de lucru și a dezbaterilor publice;

n) avizează regulamentele de exploatare a barajelor și lacurilor de acumulare, precum și a prizelor pentru alimentarea cu apă, cu sau fără baraj, indiferent de proprietar.

Art. 12. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin comitele pot întreprinde, conform legii, următoarele demersuri:

a) analizează și dezbate orice aspecte noi legate de cantitatea, calitatea și folosirea apei, care pot apărea în bazinul hidrografic respectiv, inclusiv transferuri interbazinale de debite;

b) constituie subcomitete formate din specialiști, pentru informarea, consultarea și educarea utilizatorilor de apă din bazinele hidrografice;

c) solicită, dacă se consideră necesar, de la unitățile de gospodărire comunală, Compania Națională „Apele Române” — S.A., utilizatori și de la evacuatorii de ape uzate întocmirea de audituri independente privind starea de calitate a resurselor de apă, starea tehnică și funcționarea sistemelor de canalizare-epurare la parametrii avizați;

d) propun acordarea de bonificații, în condițiile prevederilor legale.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 13. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului numește grupul de înființare a comitetului, constituit din 3 membri din structura sa.

(2) Responsabilitățile grupului de înființare a comitetului sunt:

a) să organizeze întâlniri între președinții consiliilor județene și între primarii localităților din bazinul hidrografic respectiv, în care aceștia își aleg reprezentanții în cadrul comitetului;

b) să stabilească și să organizeze ședințele de constituire a comitetelor, de alegere a reprezentanților utilizatorilor de apă din bazinul hidrografic respectiv și de alegere a președintelui și a vicepreședintelui;

c) să servească drept secretariat în exercițiu până la stabilirea secretariatului tehnic permanent al comitetului;

d) să propună Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului necesarul de cheltuieli pentru funcționare, până la constituirea comitetului;

e) să înștiințeze organizațiile neguvernamentale de profil din raza teritorială a bazinului hidrografic respectiv pentru a se întruni în termenul stabilit prin prezentul regulament pentru alegerea reprezentanților acestora în comitet;

f) să înștiințeze reprezentanții utilizatorilor de apă aleși în comitet.

Art. 14. — În termen de 15 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va solicita celorlalte instituții implicate numele membrilor nominalizați sau aleși, după caz, în comitete.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri de protecție a intereselor consumatorilor la achiziționarea de piese de schimb auto, altele decât cele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Piesele de schimb auto, echipamentele și subsansamblurile auto, denumite în continuare *piese de schimb auto*, fabricate în România sau importate, altele decât cele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului, se pot comercializa numai dacă sunt validate de constructorul de vehicul rutier căruia îi sunt destinate sau dacă sunt certificate/omologate conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri următorii termeni sunt definiți astfel:

a) *piesă de schimb auto* reprezintă acea componentă care se poate monta în locul piesei de origine;

b) *piesă de schimb de origine* reprezintă acea componentă auto validată de producătorul de vehicul căruia îi este destinată și care este comercializată sub controlul acestuia;

c) *validarea unei piese de schimb auto* reprezintă o atestare scrisă, eliberată de producătorii vehiculelor rutiere, bazată pe examinare și dovezi obiective, care confirmă îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru o anumită utilizare;

d) *interschimbabilitatea* reprezintă proprietatea unor piese care îndeplinesc aceeași funcție de a putea fi înlocuite una cu cealaltă. Această proprietate se asigură prin stabilirea corectă a dimensiunilor, formelor, materialelor, prin respectarea limitelor de toleranță, a caracteristicilor fizico-mecanice și chimice, permițând înlocuirea pieselor uzate sau avariate cu altele noi.

Art. 3. — (1) Pentru a putea fi protejate împotriva fabricării neautorizate desenele și modelele industriale ale pieselor de schimb auto se înregistrează, conform prevederilor legale, la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

(2) Producătorii de vehicule rutiere și piese de schimb auto sau reprezentanții legali ai acestora notifică obținerea certificatelor de înregistrare prevăzute la alin. (1) la Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, denumită în continuare *Registrul Auto Român*.

(3) Registrul Auto Român și Oficiul pentru Protecția Consumatorilor nu răspund pentru lipsa notificării prevăzute la alin. (2).

Art. 4. — (1) Se interzice fabricarea și/sau comercializarea de piese de schimb auto în următoarele situații:

a) prin reproducerea, fără drept, a desenului sau a modelului industrial;

b) fără acordul titularului certificatului de înregistrare a desenului sau a modelului industrial, pe perioada de valabilitate a acestuia.

Art. 5. — (1) Prin validare producătorii vehiculelor rutiere pot acorda aprobări de fabricare și comercializare pentru piesele de schimb auto destinate vehiculelor pe care le fabrică sau pe care le-au avut în fabricație.

(2) Răspunderea pentru calitatea produsului comercializat conform alin. (1) revine în mod solidar atât producătorilor de vehicule rutiere, cât și producătorilor de piese de schimb auto.

(3) În termen de 3 zile lucrătoare de la retragerea validării prevăzute la alin. (1) producătorii de vehicule rutiere sau reprezentanții autorizați ai acestora comunică Registrului Auto Român și Oficiului pentru Protecția Consumatorilor retragerea validării.

(4) La solicitarea scrisă a Registrului Auto Român și a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor producătorul de vehicule rutiere sau reprezentanții autorizați ai acestora comunică, în termen de 30 de zile de la data solicitării, lista cuprinzând piesele de schimb de origine și cele validate.

Art. 6. — La calculul intervalului de timp în care producătorul de vehicul rutier este obligat să asigure piese de schimb se va avea în vedere că durata medie de utilizare a vehiculelor rutiere noi, comercializate pe teritoriul României de producători, importatori sau reprezentanții autorizați ai acestora, persoane juridice, trebuie să fie de cel puțin 8 ani.

Art. 7. — În cazurile în care desenele sau modelele industriale nu sunt protejate prin procedurile legale, producătorul vehiculului rutier și-a încetat activitatea, perioada în care producătorul de vehicul rutier este obligat să asigure pe piață piese de schimb auto a expirat, în alte cazuri stabilite prin reglementările Ministerului Transporturilor, piesele de schimb auto se pot comercializa numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) funcționează conform destinației precizate în documentația de referință sau indicațiilor de pe ambalaj;

b) asigură capacitatea de înlocuire cu piesa de origine sau cu cea validată de constructorul de vehicul rutier;

c) sunt certificate/omologate de Registrul Auto Român sau de organisme de certificare a produselor acreditate de

organismul național de acreditare și autorizate de Registrul Auto Român;

d) sunt marcate, suplimentar față de etichetele cerute de legislație și de procedurile de certificare/omologare, cu un marcaj special de secretizare pus la dispoziție solicitanților prin grija Registrului Auto Român.

Art. 8. — (1) Se acceptă comercializarea pe baza unei declarații pe propria răspundere a producătorului pieselor de schimb auto, în următoarele situații:

a) producătorul de vehicul rutier nu este înregistrat la Registrul Comerțului din România, conform prevederilor legale în vigoare;

b) producătorul de vehicul rutier nu are reprezentant autorizat în România;

c) producătorul de vehicul rutier sau reprezentantul său autorizat confirmă în scris că nu sunt disponibile documentații tehnice și/sau piese de schimb de origine pe baza cărora să se materializeze procedurile de certificare/omologare prevăzute la art. 7 lit. c).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) declarația pe propria răspundere se va păstra în mod obligatoriu de producător sau de importator și va însoți permanent certificatul de garanție predat consumatorului.

(3) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) se completează conform modelului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 168/1997 privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător. Datele solicitate prin formularul aprobat al declarației de conformitate trebuie să fie înscrise complet, clar, explicit și fără ambiguități.

Art. 9. — (1) La cererea Registrului Auto Român sau a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor agentul economic care se prevalează de declarația de conformitate prevăzută la art. 8 este obligat să pună la dispoziție acestora, în termen de 30 de zile lucrătoare de la solicitare, documentul tehnic normativ care a stat la baza eliberării declarației de conformitate.

(2) Certificarea prin declarație de conformitate încetează în următoarele cazuri:

a) agentul economic nu transmite documentația tehnică normativă în termenul stabilit la alin. (1);

b) se dovedește că declarația de conformitate nu corespunde realității, documentul tehnic normativ fiind insuficient pentru descrierea caracteristicilor tehnice esențiale ale produsului;

c) produsele cuprinse în declarația de conformitate nu realizează nivelul calitativ și de performanță declarat, caz în care agentul economic este obligat să achite contravaloarea expertizei tehnice.

(3) În cazurile descrise mai sus, dacă fapta nu este considerată, potrivit legii penale, infracțiune, sunt aplicabile sancțiunile pentru comercializarea pieselor de schimb necertificate/neomologate, stabilite prin prezenta hotărâre.

Art. 10. — Pentru respectarea condițiilor tehnice și de calitate certificarea din partea unui organism de certificare sau validarea din partea unui producător de vehicul rutier implică în mod obligatoriu supravegherea de către aceștia a producătorilor de piese de schimb auto.

Art. 11. — (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 1, ale art. 7 lit. c) și d), art. 8 și ale art. 9 constituie contravenții în măsura în care, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni și se sancționează conform Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Contravențiile prevăzute la art. 11 se constată și se sancționează de personalul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 13. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică:

a) de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru piesele de schimb care dispun de protecția desenului sau modelului industrial;

b) în termen de 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru celelalte piese de schimb.

Art. 14. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă dispozițiile referitoare la piesele de schimb auto prevăzute în art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 19 iunie 1995.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Aleodor Frâncu,

secretar de stat

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor

Eliade Corneliu Mihăilescu,

secretar de stat

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

București, 29 noiembrie 2000.

Nr. 1.219.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru schimbarea administratorului unor imobile, proprietate publică a statului,
precum și pentru trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public
al statului și administrarea Serviciului de Protecție și Pază**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 8 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului Vila Dante 1, situată în municipiul București, str. Turgheniev, intr. Dante, sectorul 1, cu bunurile și terenul aferent, proprietate publică a statului, din administrarea Serviciului de Protecție și Pază în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului, cu bunurile și terenul aferent, situat în municipiul București, bd Mircea Eliade nr. 113, sectorul 1, proprietate publică a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului de Protecție și Pază.

Art. 3. — Se aprobă trecerea din domeniul privat al statului în domeniul public al statului a imobilului Vila nr. 9 „Mistrețul“, cu două căsuțe din lemn „Ciobănașul“ și „Miorița“, cu bunurile și terenul aferent, situate în Sinaia, str. Cumpătu nr. 9, județul Prahova, și transmiterea acestuia din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului de Protecție și Pază.

Art. 4. — Bunurile, imobilele și terenurile aferente, nominalizate la art. 1–3, au datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ se majorează cu valoarea bunurilor prevăzute la art. 1 și se diminuează cu valoarea bunurilor prevăzute la art. 2 și 3.

Art. 6. — Personalul care își desfășoară activitatea în cadrul imobilelor prevăzute la art. 1–3 se preia de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ și, respectiv, se transferă la Serviciul de Protecție și Pază, beneficiind de drepturile prevăzute de lege.

Art. 6. — Anexele nr. 3 și 4 la Hotărârea Guvernului nr. 854/2000 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ se modifică în mod corespunzător.

Art. 7. — Predarea-preluarea se face pe bază de protocol, în termen de 30 zile de la publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Emanuel Albu

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Neculai Stoina

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor, imobilelor și terenurilor aferente care se transmit în și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în și din administrarea Serviciului de Protecție și Pază

Nr. crt.	Denumirea	U.M.	Suprafața	Valoarea	din care, amortizată	Unitatea care predă	Unitatea care preia
1.	Imobilul Vila Dante 1, situată în municipiul București, str. Turgheniev, intr. Dante, sectorul 1 (subsol, demisol, parter), cu:					Serviciul de Protecție și Pază	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”
	• suprafața construită	m ²	1.865,62	11.460.396	—		
	• suprafața terenului	m ²	8.260,0				
	Mijloace fixe	lei		38.226.150	—		
	Obiecte de inventar	lei		8.390.481	—		
	• mijloace fixe și obiecte de inventar din anexă	lei		441.060	—		
2.	Imobil situat în municipiul București, bd Mircea Eliade nr. 113, sectorul 1					Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Serviciul de Protecție și Pază
	• suprafața construită	m ²	264,45	391.760.000	237.410.107		
	• suprafața desfășurată	m ²	510,83				
	• suprafața terenului, construită și neconstruită	m ²	26.920				
3.	Imobilul Vila nr. 9 „Mistrețul”, cu două căsuțe din lemn „Ciobănașul” și „Miorița”, situate în orașul Sinaia, str. Cumpătu nr. 9, județul Prahova	lei		343.791.000	40.725.000	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Serviciul de Protecție și Pază
	• suprafața construită a Vilei „Mistrețul”	m ²	256				
	• suprafața construită a căsuței „Ciobănașul”	m ²	30,24				
	• suprafața construită a căsuței „Miorița”	m ²	30,24				
	• suprafața terenului, construită și neconstruită	m ²	1.119,84	41.042.000			
	• mijloace fixe	lei		149.988	42.159		

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea aplicării unor reglementări europene tehnice care cuprind cerințele tehnice necesare în vederea certificării, în conformitate cu dispozițiile Reglementării europene JAR-21 — Proceduri de certificare pentru aeronave, produse și piese asociate, aprobată prin Ordinul ministrului transportului nr. 434/1999

Ministrul transportului,

pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în scopul armonizării reglementărilor naționale cu cele ale Uniunii Europene în domeniul aviației civile, luând în considerare procesul de implementare în Europa a unui cod unic privind siguranța zborului, în temeiul art. 12 lit. b), d) și m) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată și ulterior modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 94/2000, al art. 4 lit. b), f) și l) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/2000,

în baza prevederilor art. 2 pct. 4 și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, precum și ale art. 4 pct. 4.1. și 4.4. din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Aeronautice Civile Române, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă aplicarea de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. a următoarelor reglementări europene tehnice care cuprind cerințele tehnice necesare în vederea certificării, în conformitate cu dispozițiile Reglementării europene JAR-21 — Proceduri de certificare pentru aeronave, produse și piese asociate, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 434/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 17 septembrie 1999:

- JAR-22 — Planoare și planoare motorizate
 - JAR-23 — Avioane din categoria normal, utilitar, acrobatic și transport regional
 - JAR-25 — Avioane de transport
 - JAR-27 — Elicoptere mici
 - JAR-29 — Elicoptere de transport
 - JAR-E — Motoare
 - JAR-P — Elice
 - JAR-APU — Grupuri de putere auxiliare
 - JAR-AWO — Operare în orice condiții meteo
 - JAR-VLA — Avioane foarte ușoare,
- precum și a amendamentelor ulterioare la acestea.

Art. 2. — Procedurile specifice de aplicare a prevederilor reglementărilor europene tehnice menționate la art. 1 vor fi stabilite de Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A.

Art. 3. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, certificarea aeronavelor, produselor și pieselor asociate se va face numai în conformitate cu cerințele reglementărilor tehnice europene aplicabile, menționate la art. 1.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2001.

Art. 5. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. va pune la dispoziție tuturor celor interesați textul reglementărilor europene JAR menționate la art. 1, precum și al amendamentelor la acestea, traduse în limba română.

Art. 6. — Direcția generală a aviației civile din cadrul Ministerului Transporturilor și Autoritatea Aeronautică Civilă Română — R.A. vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,

Anca Boagiu

București, 20 octombrie 2000.

Nr. 785.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
privind modificarea Ordinului ministrului culturii nr. 2.032/1999
pentru înființarea Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice
și aprobarea normelor și criteriilor de atestare a experților în domeniul protejării
monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării
și restaurării monumentelor istorice

Ministrul culturii,
 în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului
 Culturii,
 emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 29 din Normele privind atestarea experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.032/1999 pentru înființarea Comisiei de Atestare în Domeniul Monumentelor Istorice și aprobarea normelor și criteriilor de atestare a experților în domeniul protejării monumentelor istorice și a specialiștilor în domeniul conservării și restaurării monumentelor istorice, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 3 decembrie 1999, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme persoanele fizice care desfășoară activități în domeniul protejării, conservării și restaurării monumentelor istorice sunt obligate să obțină certificatul de atestare.”

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

București, 3 noiembrie 2000.
 Nr. 2.108.

DECIZII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind reducerea cu 6 luni a duratei licenței de emisie nr. TV 008 din 14 ianuarie 1993,
acordată Societății Comerciale CMC INTERNAȚIONAL IMPEX—S.R.L. pentru postul TELE 7 abc

În conformitate cu dispozițiile art. 29 din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e :

Articol unic. — Se reduce cu 6 luni durata licenței de emisie nr. TV 008 din 14 ianuarie 1993 pentru televiziune, acordată Societății Comerciale CMC INTERNAȚIONAL IMPEX — S.R.L. pentru postul TELE 7 abc, potrivit prevederilor art. 37 alin. (1) lit. c) din Legea audiovizualului nr. 48/1992.

Această măsură a fost luată de Consiliul Național al Audiovizualului ca urmare a încălcării dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 240 din 9 octombrie 2000 privind condițiile de prezentare și duratele programelor destinate campaniei electorale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru alegerea președintelui României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
ȘERBAN MADGEARU

București, 20 noiembrie 2000.
 Nr. 260.

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE**privind reducerea cu 6 luni a duratei licenței de emisie nr. TV 050 din 20 iulie 1993,
acordată Societății Comerciale GHINEA ACTUALITATEA—S.N.C.
pentru postul TV BRĂILA—33**

În conformitate cu dispozițiile art. 29 din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e :

Articol unic. — Se reduce cu 6 luni durata licenței de emisie nr. TV 050 din 20 iulie 1993 pentru televiziune, acordată Societății Comerciale GHINEA ACTUALITATEA — S.N.C. pentru postul TV BRĂILA—33, potrivit prevederilor art. 37 alin. (1) lit. c) din Legea audiovizualului nr. 48/1992.

Această măsură a fost luată de Consiliul Național al Audiovizualului ca urmare a faptului că societatea emite dintr-un studio neautorizat, neconformându-se astfel observației publice nr. 4.484 din 22 decembrie 1999, Somației publice nr. 8.606 din 11 aprilie 2000 și Deciziei

Consiliului Național al Audiovizualului nr. 83 din 28 iunie 2000 privind reducerea cu 2 ani a duratei licenței de emisie pentru postul TV BRĂILA—33, sancțiuni ce au fost aplicate pentru aceeași abatere.

De asemenea, Consiliul Național al Audiovizualului constată și neachitarea penalizărilor pe anii 1998 și 1999, precum și neachitarea taxei și a penalizărilor pe anul 2000, conform Ordonanței Guvernului nr. 19/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/1998, și Hotărârii Guvernului nr. 715/1999.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
ȘERBAN MADGEARU

București, 29 noiembrie 2000.
Nr. 264.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro